

**MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA**

DECIZIA NR. 111
din 03.10.2007
privind soluționarea contestației formulate de

.....,
din str., municipiul Suceava, județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de, din str., municipiul Suceava, județul Suceava.

..... contestă parțial măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., întocmită de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului Suceava, privind **suma totală de**, reprezentând TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, devenit art. 207 prin republicare la 31.07.2007.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la data de 26.09.2005, devenite art. 205 și art. 209 prin republicare la 31.07.2007, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I., contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., privind sumă totală de reprezentând TVA respinsă la deducere de organele de control.

Prin contestația depusă, societatea solicită desființarea parțială a deciziei de impunere contestate.

Referitor la suma de, reprezentând TVA, aferent bunurilor considerate de către organele de control ca fiind nedeductibil deoarece aceste bunuri au fost folosite în favoarea acționarilor, petenta consideră că acestea au fost folosite pentru o bună desfășurare a activității firmei.

Despre bunuri contestatoarea afirmă că acestea au fost achiziționate și recepționate, că se regăsesc la sediul firmei, fiind folosite la dotarea spațiului unde se desfășoară activitatea societății.

În acest sens, petenta anexează la dosarul cauzei copie după actul de închiriere spațiu, autorizație de construcție și xerocopie după facturile la care a făcut referire.

Referitor la suma de, reprezentând TVA, neacceptat la deducere de organele de control întrucât nu are la bază documente justificative, contestatoarea susține că bunurile care au fost achiziționate de către firmă de la cu facturi fiscale, au forma prevăzută de HG 831/1997, iar acestea au fost folosite în scopul desfășurării activității economice a firmei.

Referitor la aceeași sumă, petenta face mențiunea că obligația firmei este să recepționeze bunurile și să le achite, legislația în vigoare neprevăzând că trebuie verificată și autenticitatea facturilor, firma fiind cumpărătoare de bună credință.

Societatea depune la dosarul cauzei xerocopii după facturile în cauză.

Referitor la suma de, reprezentând TVA aferent facturii fiscale nr., emisă de, contestatoarea afirmă că a dedus legal TVA, întrucât organele de control nu motivează că P.F. nu are calitate de plătitor de TVA.

Societatea face precizarea că organele de control au menționat în raportul de inspecție fiscală că factura aparține din Bistrița, dar PF este de fapt din județul Bihor și poate din acest motiv nu a fost găsită ca fiind plătitoare de TVA.

În acest sens, depune la dosarul cauzei xerocopie după factura originală.

Societatea mai solicită până la soluționarea prezentei contestații dispunerea încetării executării debitelor restante.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului Suceava în baza raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 16.05.2007, s-au stabilit în sarcina societății obligații suplimentare de plată în sumă totală de, din care petenta contestă suma de, reprezentând TVA neadmis la deducere.

În urma controlului efectuat la, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea are ca obiect de activitate – intermedierea în comerțul cu mașini, utilaje.

Procedura de control utilizată a fost controlul prin sondaj, asupra documentelor primare privind TVA deductibilă mai mare de 100 lei și asupra facturilor emise și înregistrate în evidența contabilă pentru perioada 01.03.2002 –

31.03.2007, jurnalele de TVA de cumpără și vânzări, balanțele de verificare și deconturile de TVA în aceeași perioadă.

Organele de control au stabilit că societatea a dedus TVA în sumă de care nu are la bază documente justificative potrivit Legii 82/1991, republicată.

De asemenea s-a constatat că societatea a dedus TVA în sumă de aferentă facturii fiscale nr. emisă de, iar organele de control motivează că P.F. nu are calitate de plătitor de TVA, drept pentru care respinge dreptul de deducere a TVA pentru această sumă.

De asemenea s-a constatat că firma a dedus TVA în sumă de, din care societatea contestă suma de, dedusă de pe facturi fiscale aferente unor bunuri utilizate în favoarea acționarilor și nu în scopul desfășurării activității firmei și drept urmare, resping dreptul de deducere pentru suma de mai sus.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de, reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la deducere de organele de control, cauza supusă soluționării este dacă societatea are drept de deducere a TVA aferentă achiziționării unui frigider cu 2 uși, parbriz, lichid de frână, veselă Zepter, masă, scaun, sistem Philips, mobilă, hol piele, în condițiile în care aceste bunuri nu sunt utilizate în scopul desfășurării activității firmei.

În fapt, din verificarea efectuată la, s-a constatat un număr de facturi fiscale prin care s-au achiziționat un frigider cu 2 uși, parbriz, lichid de frână, veselă Zepter, masă, scaun, sistem Philips, mobilă, hol piele, facturi despre care organele de inspecție fiscală consideră că reprezintă bunuri achiziționate în favoarea acționarilor și că nu au legătură cu activitatea economică a societății și drept urmare, respinge dreptul de deducere a TVA aferentă facturilor. Aceste facturi sunt următoarele:

Furnizor	Factura fiscală	Valoarea fără TVA (lei vechi)	TVA (lei vechi)	Valoare fără TVA (ron)	TVA (ron)	Observații
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
	TOTAL				

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **art. 5, art. 18 și art. 19** din OUG Nr. 17 din 14 martie 2000 privind taxa pe valoarea adăugată, **art. 24 alin. 1 lit. a și alin. 2 lit. a și art. 22 alin. 3, 4 și 5** din Legea nr. 345 din 1 iunie 2002 privind taxa pe valoarea adăugată, **art. 62 alin. 1** din Hotărârea Nr. 598 din 13 iunie 2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, prevăd:

ART. 5

„Operațiunile cuprinse în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se clasifică, din punct de vedere al regulilor de impozitare, după cum urmează:

a) operațiuni impozabile obligatoriu, la care se aplică cota stabilită prin prezenta ordonanță de urgență. Pentru aceste operațiuni taxa se calculează asupra sumelor obținute din vânzări de bunuri sau din prestări de servicii, la fiecare stadiu al circuitului economic până la consumatorul final inclusiv.

Din taxa facturată corespunzător sumelor reprezentând contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate se scade taxa aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate, destinate realizării operațiunilor impozabile;[...]”.

ART. 18

„Contribuabilii înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată au dreptul la deducerea taxei aferente bunurilor și serviciilor achiziționate, destinate realizării de:

a) operațiuni supuse taxei conform art. 17;[...]

ART. 19

„Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor contribuabilii sunt obligați:

a) să justifice suma taxei prin documente întocmite conform legii de către contribuabili înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;

b) să justifice că bunurile în cauză sunt destinate pentru nevoile firmei și sunt proprietatea acesteia.

Dreptul de deducere privește numai taxa ce este înscrisă într-o factură fiscală sau în alt document legal care se referă la bunuri sau servicii destinate pentru realizarea operațiunilor prevăzute la art. 18”.

ART. 24

„(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată orice persoană impozabilă trebuie să justifice suma taxei cu următoarele documente:

a) pentru deducerea prevăzută la art. 22 alin. (5) lit. a), cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele său, de către persoane impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată;[...]

(2) Nu poate fi dedusă taxa pe valoarea adăugată aferentă intrărilor referitoare la:

a) operațiuni care nu au legătură cu activitatea economică a persoanelor impozabile;[...]

ART. 62

„(1) Documentele legale prevăzute la art. 24 alin. (1) lit. a) din lege, în baza cărora persoanele impozabile pot deduce taxa pe valoarea adăugată, sunt: exemplarul original al facturii fiscale sau alte documente specifice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora sau prin ordine ale ministrului finanțelor publice, emise în baza Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice fiscale, aprobate conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, aparținând unităților de desfacere a carburanților auto, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului.[...]”.

ART. 22

„[...] (3) Au dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată numai persoanele impozabile înregistrate la organele fiscale teritoriale ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.

(4) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor și serviciilor destinate realizării de:

a) operațiuni taxabile;

b) livrări de bunuri și/sau prestări de servicii scutite de taxa pe valoarea adăugată prevăzute la art. 11 alin. (1) și la art. 12;

c) acțiuni de sponsorizare, publicitate, protocol, precum și pentru alte acțiuni prevăzute în legi, cu respectarea limitelor și destinațiilor prevăzute în acestea;

d) operațiuni rezultând din activități economice prevăzute la art. 2 alin. (2), efectuate în străinătate, care ar da drept de deducere dacă aceste operațiuni ar fi realizate în interiorul țării;

e) operațiuni prevăzute la art. 3 alin. (6) și (7), dacă taxa pe valoarea adăugată ar fi aplicabilă transferului respectiv.

(5) Taxa pe valoarea adăugată prevăzută la alin. (4) pe care persoana impozabilă are dreptul să o deducă este:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de către o altă persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată;[...]”.

- Art. 145, alin. 3 lit. a și alin. 8 lit. a din Legea nr. 571 din 22.12.2003 privind Codul Fiscal, prevede:

„(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;[...]

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art. 155 alin. (4);”

Din aceste texte de lege se desprinde ideea că taxa pe valoarea adăugată pe care persoana impozabilă are dreptul să o deducă este cea datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să-i fie livrate, dacă bunurile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, în baza unei facturi.

În urma controlului efectuat, organul de inspecție fiscală a descoperit un număr de facturi fiscale aferente achiziționării cu mobilă, veselă Zepter, frigider, sistem audio, despre care susține că au fost achiziționate în folosul acționarilor firmei și nu în scopul desfășurării obiectului de activitate al acesteia.

Deoarece aceste bunuri nu au fost folosite în folosul activității, societatea a decăzut din dreptul de a-și deduce TVA aferentă achiziționării acestora.

Având în vedere faptul că organul de control a considerat că aceste bunuri nu sunt utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile, iar petenta nu aduce argumente și probe care să contrazică cele constatate de organul fiscal, în mod legal organul de control a stabilit în sarcina societății TVA datorat bugetului de stat în **sumă de**, drept pentru care **urmează a se respinge** contestația pentru acest capăt de cerere, **ca neîntemeiată**.

2. Referitor la suma de, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării este dacă societatea are drept de deducere a TVA care nu are la bază un document justificativ.

În fapt, în urma inspecției fiscale desfășurate la, organele fiscale au stabilit că aceasta a dedus TVA aferent unor facturi aparținând Vatra Dornei, reprezentând achiziție motor Wola, anvelope Wola, distribuitor, cilindri Wola și anvelope Wola, facturi despre care aceste organe de inspecție susțin că nu sunt documente justificative potrivit Legii 82/1991, întrucât „potrivit raportului detaliat pentru formulare cu regim special, nu a ridicat documentele cu regim special existente în evidența contabilă a”.

Ca urmare a acestei constatări, a fost respins dreptul de deducere a TVA aferentă acestor facturi considerate a fi întocmite în fals.

Facturile respinse la deducerea TVA, în acest caz, sunt următoarele:

Furnizor	Factura fiscală	Valoare fără TVA (lei vechi)	TVA (lei vechi)	Observații
.....
.....
.....
.....
	TOTAL		

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 6 și art. 24** din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată la 26 august 2002, prevăd:

ART. 6

„(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

ART. 24

„Registrul-jurnal, Registrul-inventar și Cartea mare, precum și documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitatea financiară[...]”.

Se înțelege că la baza înregistrărilor contabile stau documentele justificative, iar persoanele care le-au întocmit, vizat, aprobat, respectiv cele care le-au înregistrat în contabilitate răspund de faptele menționate mai sus efectuate asupra documentelor justificative.

- **Art. 29 alin. B lit. b** din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, prevede obligativitatea persoanelor impozabile de a solicita de la furnizori facturi fiscale și de a verifica întocmirea corectă a acestora:

CAP. 7

Obligațiile plătitorilor de taxă pe valoarea adăugată

ART. 29

„Persoanele impozabile care realizează operațiuni taxabile și/sau operațiuni scutite cu drept de deducere au următoarele obligații:

[...]B. Cu privire la întocmirea documentelor:

[...]b) persoanele impozabile plătitoare de taxă pe valoarea adăugată sunt obligate să solicite de la furnizori/prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate și să verifice întocmirea corectă a acestora, iar pentru operațiunile cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 50 milioane lei sunt obligate să solicite și copia de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului/prestatorului. Primirea și înregistrarea în contabilitate de facturi fiscale sau alte documente legal aprobate care nu conțin datele prevăzute a fi completate în mod obligatoriu la lit. a), precum și lipsa copiei de pe documentul legal care atestă calitatea de plătitor de taxă pe valoarea adăugată a furnizorului/prestatorului în cazul cumpărărilor cu o valoare a taxei pe valoarea adăugată mai mare de 50 milioane lei inclusiv, determină pierderea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente;[...].”

- Referitor la întocmirea corectă a documentelor de aprovizionare sunt relevante prevederile **art. 7** din Hotărârea Nr. 831 din 2 decembrie 1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora:

ART. 7

„Înscrierea datelor în aceste formulare se face potrivit reglementărilor cuprinse în normele generale privind documentele justificative și financiar-contabile”.

Rezultă astfel că persoanele impozabile plătitoare de taxă pe valoarea adăugată sunt obligate să solicite de la furnizori/prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate și să verifice întocmirea corectă a acestora.

Din constatarea organelor de inspecție fiscală a rezultat că nu a ridicat documentele cu regim special existente în evidența contabilă a (dovadă fiind și anexa la dosarul cauzei, cuprinzând documentele cu regim special ridicate de către în perioada 10.04.2000-11.05.2004 și în care nu se regăsesc facturile mai sus menționate), ceea ce a condus la concluzia că aceste facturi au fost întocmite în fals de societate.

- **art. 6** din HG 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, republicată, prevede:

ART. 6

„Procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective sunt considerate fără documente legale de proveniență”.

După cum rezultă din acest text de lege, procurarea și utilizarea de formulare tipizate cu regim special din alte surse sunt interzise, iar operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, bunurile fiind considerate a fi fără documente legale de proveniență.

Astfel, deoarece facturile care au înscrise la rubrica „Furnizor” societatea au fost procurate din alte surse, ele nu pot servi drept documente justificative de înregistrare în contabilitatea și drept urmare, în conformitate și cu prevederile art. 24 mai sus citat din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, TVA aferentă achiziționării de bunuri în baza acestor facturi nu poate fi dedusă.

Rezultă că organul fiscal în mod legal a respins dreptul de deducere a TVA în sumă de, întrucât nu are la bază un document justificativ, drept pentru care urmează a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere ca neîntemeiată.

3. Referitor la suma de, reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la deducere de către organele de control, cauza supusă soluționării este dacă societatea are drept de deducere a TVA aferent unei facturi emisă de un furnizor care nu are calitatea de plătitor de TVA.

În fapt, din verificările efectuate la, organele de inspecție au constatat că societatea a dedus TVA în sumă de aferentă facturii fiscale nr. emisă de, iar organele de control motivează că P.F. nu are calitate de plătitor de TVA, drept pentru care respinge dreptul de deducere a TVA pentru această sumă.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 145 alin. 3 lit. a și alin. 8 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal:**

ART. 145

„Dreptul de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.

(2) Pentru bunurile importate până la data de 31 decembrie 2003, în baza certificatelor de suspendare a taxei pe valoarea adăugată, eliberate în baza Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, pentru care termenul de plată intervine după data de 1 ianuarie 2004 inclusiv, taxa pe valoarea adăugată devine deductibilă la data plății efective.

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;

b) taxa pe valoarea adăugată achitată pentru bunurile importate.[...]

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (8), și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la [art. 150](#) alin. (1) lit. b) și [art. 151](#) alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit [art. 155](#) alin. (4);[...]”.

Rezultă din acest text de lege că orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de TVA are dreptul să deducă această taxă aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau serviciilor care i-au fost prestate de către o altă persoană impozabilă, dacă aceste bunuri sau servicii sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

În cazul de față, are dreptul de deducere a TVA aferentă achiziționării unui mijloc fix destinat utilizării în folosul desfășurării obiectului de activitate, dacă factura nr. în baza căreia acesta a fost achiziționat a fost emisă de către un plătitor de TVA, respectiv dacă este plătitor de TVA.

În raportul de inspecție fiscală nr., în baza căruia este emisă decizia contestată, organul de inspecție fiscală menționează:

„În perioada supusă controlului societatea a dedus în mod eronat TVA în sumă de lei de pe facturi fiscale după cum urmează:

[...] – TVA dedusă de pe factura fiscală emisă de, care nu are calitatea de plătitor de TVA; [...]

Mai mult decât atât, în referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr./24.08.2007, se face precizarea că furnizorul nu are calitatea de plătitor de

TVA, fapt care a rezultat **„ca urmare a consultării site-ului Ministerului Economiei și Finanțelor.**

Deoarece factura a fost emisă de către un furnizor care nu are calitatea de plătitor de TVA, în conformitate cu prevederile articolelor de mai sus, și-a pierdut dreptul de deducere a TVA aferentă achiziționării de bunuri în baza acestei facturi, drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată** contestația privind **suma de reprezentând TVA.**

4. Referitor la solicitarea contestatoarei de încetarea executării până la soluționarea contestației, facem mențiunea că potrivit prevederilor art. 215 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată la 31.07.2007,

“Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.”

Alin. (2) al art. 215 din actul normativ menționat mai sus precizează:

“Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, [...]”

Potrivit **art. 2 alin. 2** din Legea nr. 158/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 165/2005 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aplicabilă de la data de 22.06.2006, **„Suspendarea executării actului administrativ fiscal dispusă de organul de soluționare a contestației înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi continuă să își producă efectele până la soluționarea contestației.”**

Din aceste prevederi legale se reține faptul că, din data de 22.06.2006, Biroul soluționare contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava **nu mai are competența materială de a se investi în soluționarea cererii de suspendare a executării actului administrativ fiscal**, întrucât aceasta aparține instanței de contencios administrativ.

Solicitarea contestatorului privind încetarea executării Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., întocmită de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului Suceava până la soluționarea contestației, a fost depusă la D.G.F.P. Suceava la data de 11.06.2007, drept pentru care Biroul de soluționare contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava nu are competența materială de a se investi în analiza pe fond a cauzei, întrucât aceasta aparține instanței de contencios administrativ.

Dosarul cauzei privind acest capăt de cerere urmează să fie înaintat de organele de inspecție fiscală instanței de contencios administrativ competente.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 5, art. 18 și art. 19 din OUG Nr. 17 din 14 martie 2000 privind taxa pe valoarea adăugată, art. 24 alin. 1 lit. a și alin. 2 lit. a și art. 22 alin. 3, 4 și 5, art. 29 alin. B lit. b din Legea nr. 345 din 1 iunie 2002 privind taxa pe valoarea adăugată, art. 62 alin. 1 din Hotărârea Nr. 598 din 13 iunie 2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, art. 145, alin. 3 lit. a și alin. 8 lit. a din Legea nr. 571 din 22.12.2003 privind Codul Fiscal, art. 215 alin. 1 și alin. 2 din OG 92/2003, republicată, privind Codul de Procedură Fiscală, art. 6 și art. 24 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată la 26 august 2002, art. 6 și 7 din Hotărârea Nr. 831 din 2 decembrie 1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, art. 2 alin. 2 din Legea nr. 158/2006 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 165/2005 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu prevederile art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată la 31 iulie 2007, se:

DECIDE:

1. Respingerea contestației depuse de, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., întocmită de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului Suceava, privind **suma de, reprezentând TVA, ca neîntemeiată.**

2. În ceea ce privește solicitarea contestatoarei privind suspendarea executării Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., întocmită de Activitatea de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului Suceava **până la soluționarea contestației**, Biroul de soluționare contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava **nu se poate investi cu soluționarea pe fond a acestui capăt de cerere**, întrucât, conform dispozițiilor legale, competența de soluționare aparține instanței de contencios administrativ, căreia organul de inspecție fiscală urmează să-i înainteze dosarul.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,